

боти. Ето защо, като обикалялъ селата, Бенковски навсѣ-  
кжде казвалъ, че ще се свика едно народно събрание,  
и поржчвалъ на приятелитѣ си него да предложатъ за  
главенъ войвода. Селянитѣ се съгласявали, а най-много  
попъ Грую отъ село Баня (Панагюрско). Той се привързалъ  
къмъ Бенковски и го увѣрилъ, че ще бжде избранъ  
въ събранието. Въ Панагюрище Бенковски поржчалъ  
на учителката Райна п. Георгиева да ушие народно знаме.

### Оборище

Къмъ 10-и априлъ било решено да се свика едно  
*народно събрание* отъ по единъ представителъ отъ всѣки  
комитетъ отъ селата и градоветѣ въ Панагюрския бун-  
товенъ окръгъ. Деньтъ за свикването билъ опредѣленъ  
да бжде 13 априлъ. За този день всѣки представителъ  
отъ селата трѣбвало да се яви въ Панагюрище. Пред-  
ставителитѣ започнали да пристигатъ съ коне още на  
12 априлъ, ала не се спирали въ Панагюрище, ами, на-  
сочвани отъ мѣстни хора, заминавали единъ по единъ  
и тайно се намѣквали северно отъ града въ пазвата на  
близката планина *Раслатица*, гдето имало единъ таенъ  
скритъ кжтъ долу въ рѣката, нареченъ „Оборище“. Въ  
това красиво, обиколено съ гора и затулено кжтче-  
скривалище се събрало първото народно, наречено  
*революционно събрание на България*.

Въ събранието пристигнали представители отъ  
50 села. Мѣстото и пжтищата били завардени отъ 400  
души въоржжени панагюрци подъ командата на своитѣ  
десетници, стотници и главни командири. За народ-  
ното събрание била приготвена храна. Нѣколко казана  
съ ядене врѣли до рѣкичката. Запретнати готвачи пѣр-  
гаво се въртѣли около казанитѣ и готвили вкусно ястие.

Народнитѣ представители пристигали на групи по  
3—4 души, да не би шпионско око да ги види. При-